

Adventski vijenac – simbolika i kako je nastao

Prvi adventski vijenac, kakav danas poznajemo, pojavio se u **Njemačkoj 1838. godine** u Hamburgu, u domu za siromašnu djecu. Evangelistički pastor Johann Hindrich Wichern okupio je siročad s ulice i smjestio ih u jednu trošnu kuću koja je time postala njihovim novim domom. Želeći djeci bez ikog svog uljepšati dane uoči Božića odlučio je napraviti veliki drveni vijenac i na njemu poslagati upaljene svijeće. Upalio ih je ukupno 24, od toga 19 malenih za svaki dan osim nedjelje i četiri velike, za svaku nedjelju uoči Božića. Ovaj ritual se djeci jako svidio pa je stoga odlučeno kako će se svake godine u isto vrijeme obnavljati. Trinaest godina kasnije vijenac su počeli ukrašavati grančicama zimzelenog drveća kako bi ga uljepšali, a kasnije je drvo od kojeg se vijenac radio u potpunosti zamijenilo zimzeleno granje. S vremenom se ovaj simpatičan običaj proširio po cijeloj Njemačkoj da bi ga potom prihvatili i kršćani iz drugih europskih

zemalja, a potom i u Americi i diljem svijeta gdje je prisutna kršćanska vjera. Krajem 19. stoljeća polako se u svima njima ustoličio običaj pletenja adventskog vijenca no u međuvremenu su na njemu, uz zimzelene grančice od kojih je spleten, ostale samo četiri svijeće u čast četiri adventske nedjelje, uz još jednu koja se stavlja nasred vijenca.

Danas adventski vijenac možemo kupiti u bilo kojoj trgovini mješovite robe, što je odraz sve snažnije komercijalizacije Božića. No, prema tradicionalnim kršćanskim običajima trebali bi ga sami napraviti. Vijenac se plete od **grančica lovora** koje označavaju pobjedu nad grijesima, od **grančica cedra** koje simboliziraju snagu, te od **lišća božikovine** koje podsjećaju na vijenac od trnja kojeg je Isus nosio kada su ga vodili na razapinjanje. U njega se ponekad dodaju i **grančice ružmarina**.

Vijenac simbolizira vječnost jer nema početka ni kraja. U današnje vrijeme svijeće na vijencu su u raznim bojama: crvene, boja zlata, srebra, bijele... Tradicionalno su u vijencu tri ljubičaste svijeće i jedna ružičasta.

Na prvu adventsku nedjelju, pali se prva ljubičasta svijeća, *simbol nade, nade u dolazak Mesije*. Podsjećaju na proroke koji su predviđjeli Kristovo rođenje. Odabir ljubičaste boje nije slučajna. Upravo ona predstavlja boju pokajanja i posta, a također označava i kraljevsku boju što je

čini prigodnom za dolazak Krista Kralja svega svijeta. Drugim riječima, upravo kroz ovu boju objedinjujemo simboliku Isusove patnje na križu i slavlja zbog njegovog očekivanog dolaska koji predstavlja konačno spasenje.

Na drugu adventsku nedjelju pali se druga svijeća koja *predstavlja ljubav*. Neki je nazivaju i Betlehemskom svijećom, a pali se prvenstveno u čast jaslica u kojima je mali Isus boravio u štali odmah po svom rođenju. **Treće adventske nedjelje** pali se ružičasta svijeća koju znamo i kao Svijeću pastira, a ova vesela boja odabrana je zbog toga jer *predstavlja radost*. Tada, naime, nastupa vrijeme kada razdoblje pokajanja zamjenjuje razdoblje radosti zbog skorašnjeg Isusovog rođenja. **Četvrta adventska svijeća** ponovno je ljubičaste boje, pali se posljednje nedjelje uoči Božića, a nazivamo je još Anđeoskom svijećom. Ona *simbolizira mir*.

Na samu badnju večer, nekoliko sati uoči Božića, *pali se peta svijeća*, ona bijele boje, koja se može staviti usred vijenca ili na neko drugo mjesto u našem domu, a nazivamo je **Kristovom svijećom**. Ona *predstavlja život Krista koji je došao na ovaj svijet, a bijela je zbog toga jer bijela boja simbolizira čistoću i bezgrešnost*.

Svijeće se pale zbog toga jer nas njihova svjetlost podsjećaju na Isusa koji predstavlja simboličko svijetlo koje će nas izbaviti od tame i grijeha te nam donijeti nadu i

spasenje. Tijekom Adventa paljenje svijeća ima i dodatnu simboliku. Svakim tjednom palimo jednu više čime polako iz razdoblja mraka i straha prelazimo u razdoblje svjetlosti i nade. Kako nedjelje prolaze tako svjedočimo sve većoj svjetlosti i na taj način naša nada raste da bi kulminirala u trenutku paljenja bijele Kristove svijeće koja nam kaže kako se rodio Spasitelj.

Korijene adventskog vijenca možemo potražiti još u doba antike kada je vijenac predstavljao simbol pobjede tj. trijumfa nad neprijateljem. Stoga kršćanima adventski vijenac simbolizira borbu protiv tame i grijeha, borbu koja je puna nade u Krista i njegovo spasenje.

(KU Splitsko-makarske nadbiskupije)

Molitva kod paljenja adventske svijeće

*Gospodine Isuse Kriste,
ova svijeća koju palim neka bude svjetlo
po kojem me Ti prosvjetljuješ u mojim
poteškoćama i odlukama.*

*Neka bude vatra po kojoj Ti u meni
spaljuješ svako samoljublje i nečistoću
i po kojoj griješ moje srce i učiš me ljubiti.*

*Ja se ne mogu ovdje dugo zadržati.
Sa svjetlom ove svijeće nek ostane ovdje
dio mene koji želim Tebi pokloniti.
Pomozi mi, i dalje nastaviti moju molitvu
djelom i radom u današnjem danu.*

*Predamnom gori ova svijeća; gori nemirno,
čas manjim, čas većim plamenom.*

*Gospodine, i ja sam često nemiran. Daj mi
svoj mir. Učini da budem miran i staložen.*

Svijeća zrači svjetlo i toplinu.

*Gospodine, daj da i ja budem svjetlo
drugima.*

*Dok gori svijeća se smanjuje,
troši se u svojoj službi.*

*Ja često gledam samo na svoju korist.
Gospodine, daj da budem onaj koji služi.*

*Na ovu svijeću se mogu upaliti
i druge svijeće.*

*Gospodine, daj da budem drugima dobar
primjer. Amen!*

HRVATSKA KATOLIČKA MISIJA DUBLIN

Vlč. Josip Levaković, dušobrižnik
The Presbytery, St. Mary's,
Haddington Road, Dublin 4

E-mail: info@hkmdublin.com;

Web: www.hkmdublin.com;

FB: www.facebook.com/hkuirskoj;

Tel: 00 353 83 130 4143

*„Svjetlo Božje,
daru lijepi,
sidi s Božjeg krila
dol...“*

Došašće - Advent, 2019.